

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Jolanta Korkus

Protokolant: Dorota Słomka, Agnieszka Chojnacka, Agnieszka Muskała

w obecności oskarżyciela prywatnego P. K.

po rozpoznaniu w dniach 22.06.2015 r., 27.08.2015 r., 5.10.2015 r., 7.03.2016 r., 21.04.2016 r. sprawy **G. S.**, córki R. i S. z domu B., urodzonej (...) w P.

oskarżonej o to, że:

I. w dniu 30 stycznia 2015 roku około godziny 18:00 w P.

przy ulicy (...) kilkakrotnie uderzyła rękoma w górną część ciała i kopała w nogi oskarżyciela prywatnego P. K. w wyniku czego P. K. doznał zasinień powłok prawej kończyny dolnej, przy czym obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów ciała trwające nie dłużej niż 7 dni

tj. o czyn z art. 157 § 2 kk

II. w dniu 9 lutego 2015 roku około godziny 18:00 w P.

przy ulicy (...) naruszyła nietykalność cielesną P. K. poprzez kilkakrotne uderzenie go ręką w lewe przedramię i kopnięcie w prawą nogę

tj. o czyn z art. 217 § 1 kk

1. oskarżoną **G. S.** uznaje za winną popełnienia obu zarzuconych jej czynów i za to:

- za czyn opisany w punkcie I wyczerpujący dyspozycję art. 157 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk na podstawie art. 157 § 2 kk wymierza jej karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych,

- za czyn opisany w punkcie II wyczerpujący dyspozycję art. 217 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk na podstawie art. 217 § 1 kk wymierza jej karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

2. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza oskarżonej karę łączną 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

3. kosztami postępowania obciąża oskarżoną G. S. i w związku z tym zasądza od oskarżonej G. S. na rzecz oskarżyciela prywatnego P. K. kwotę 2600 (dwa tysiące sześćset złotych) z tytułu zwrotu poniesionych kosztów zastępstwa adwokackiego oraz kwotę 300 (trzysta) złotych z tytułu zwrotu wniesionej opłaty.

UZASADNIENIE

Oskarżyciel prywatny P. K. zawarł związek małżeński z córką oskarżonej G. K.. Z tego związku urodziła się córka L. obecnie w wieku około 3 lat. W toku jest sprawa rozwodowa oskarżyciela prywatnego z małżonką. K. K. wraz z córką L. mieszka u matki G. S.. Oskarżyciel prywatny ma ustalone sądownie widzenia z córką w poniedziałki, środy i piątki od godz. 14:30 do godz. 17:45.

W piątek dnia 30 stycznia 2015r. po widzeniu z dzieckiem zawiózł córkę do mieszkania oskarżonej. Było około godziny 18:05, więc był spóźniony około 20 minut. Drzwi do mieszkania otworzyła mu oskarżona. Odebrała wnuczkę i postawiła ją w mieszkaniu. Wyraziła niezadowolenie z powodu spóźnienia. Zaczęła wygłaszać pretensje do oskarżyciela o spóźnienie. Wysłała za próg mieszkania i kilkakrotnie uderzyła go ręką w górną część ciała oraz kilkakrotnie kopnęła go w nogi. Trwało to około dwóch minut. Oskarżyciel prywatny odszedł od mieszkania oskarżonej i udał się na Policję zgłosić to zdarzenie.

(zeznania P. K. k. 33 odwrót- 35, k. 3)

W dniu 02 lutego 2015r. oskarżyciel prywatny zgłosił się do szpitalnego oddziału ratunkowego Szpitala (...) w P. przy ul. (...) z powodu bólu prawej nogi. W wywiadzie podał, że został pobity przed trzema dniami przez teściową. Porady udzielał mu lekarz P. J.. Stwierdził uraz kolana prawego, bez zewnętrznych śladów urazu, bolesność miejscową w okolicy nasady dalszej kości udowej, kolor, temperatura, czucie prawidłowe, objaw balotowania rzepki ujemny, staw stabilny, po wykonaniu badania rtg – bez zmian urazowych kostnych. Lekarz podał zalecenia co do dalszego postępowania z bolącą nogą.

(zeznania P. J. k. 77 odwrót, historia zdrowia i choroby k. 38)

W wyniku tego pobicia przez oskarżoną P. K. doznał obrażeń ciała w postaci zasinienia powłok prawej kończyny dolnej. Obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała trwające nie dłużej niż 7 dni.

(opinia lekarska k. 25, 28)

W poniedziałek dnia 09 lutego 2015r. około godziny 18:00 oskarżyciel ponownie po spotkaniu z córką oddał ją teściowej G. S.. Oskarżona odstawiła dziecko do mieszkania i stojąc w progu kilkakrotnie uderzyła go ręką w lewe przedramię oraz kopnęła go w prawą nogę. Oskarżyciel odszedł od mieszkania oskarżonej i znowu udał się na Policję zgłosić to zdarzenie. W tym zdarzeniu oskarżyciel nie odniósł fizycznych obrażeń.

(zeznania P. K. k. 33 odwrót- 35, k. 9-10)

Oskarżona G. S. nie przyznała się do popełnienia zarzuconych jej czynów i odmówiła składania wyjaśnień. Po przesłuchaniu oskarżyciela prywatnego oświadczyła, że posiada nagranie z tego zdarzenia. Wyjaśniła, że nagrywa spotkania z oskarżycielem cały czas, ponieważ on oddając dziecko robi awantury i muszą wzywać Policję. Oskarżona przekazała Sądowi płytę CD twierdząc, że zawiera ona kopię nagrania z przekazania dziecka przez oskarżyciela po spotkaniu w dniu 30.01.2015r. Oskarżona została zobowiązana do dostarczenia oryginalnego nośnika, na którym zostało dokonane to nagranie, czego nie uczyniła. Przekazała natomiast pendrive również zawierający kopię nagrania z oddania dziecka przez oskarżyciela po spotkaniu. obrońca oskarżonej wskazał, że na pendrive zdarzenia z dnia 30.01.2015r. dotyczy nagranie (...) (...) a z dnia 02. 02. 2015r. dotyczy nagranie (...) (...) Przy odtworzeniu nagrań przy nagraniu (...) (...) wyświetliła się data modyfikacji 03.01.2013r. 02.00, a przy nagraniu (...) (...) wyświetliła się data modyfikacji 07.01.2013r. 3:26.

(protokół rozprawy k. 78)

Na wstępie należy zaznaczyć, że z powodu sprawy rozwodowej między oskarżycielem a córką oskarżonej strony są skonfliktowane, a oskarżona na sam widok oskarżyciela prywatnego demonstruje do niego niechęć - co słychać na załączonych nagraniach.

Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonej co do faktu, że nie popełniła zarzuconych jej czynów. Oskarżona korzystając z prawa do odmowy składania wyjaśnień nie przedstawiła własnej wersji obu zdarzeń. Przedstawione przez nią dowody w postaci nagrań na płycie CD i na pendrive nie są dowodami przekonującymi. Bowiem nagrania na obu w/w nośnikach są kopiami nagrań z urządzenia, na którym zostały naniesione oryginalnie. Oskarżona mimo, że była zobowiązana do złożenia tego urządzenia nie uczyniła tego. Nagrania na pendrive były modyfikowane w okresie przed datami zarzuconych jej czynów. Natomiast okoliczności, że oskarżona nie złożyła oryginału urządzenia, na którym były rzekomo nagrane spotkania z oskarżycielem prywatnym z dnia 30.01.2015r. oraz z dnia 09.02.2015r., a także składa do akt jako oryginalny nośnik z nagraniami modyfikowanymi w okresie 2 lat przed okresem zarzuconych jej przestępstw źle świadczy o jej prawdomówności. W ocenie Sądu przedstawione nagrania dotyczą spotkań oskarżonej z oskarżycielem z innych dat.

Z tych względów Sąd stwierdził, że nie ma przekonujących dowodów pozwalających na podważenie zeznań oskarżyciela prywatnego P. K.. Jego zeznania są spójne, logiczne, konsekwentne. Po każdym incydencie z oskarżoną P. K. zgłaszał to na Policji.

Wynika to z protokołów przyjęcia ustnej skargi o przestępstwie ściganym z oskarżenia prywatnego. W dniu 30.01.2015r. złożył ją o godzinie 18:45, a w dniu 09.02.2015r. o godzinie 18:40. Oskarżyciel prywatny składając zawiadomienie bezpośrednio po zdarzeniach miał świeżo w pamięci zachowanie oskarżonej i dlatego wówczas dobrze pamiętał w jaki sposób i w które części ciała oskarżona zadawała mu ciosy. W ocenie Sądu nie ma podstaw do przyjęcia, że oskarżony uknuł swoistą intrygę i wybierając dwa przypadkowe dni złożył fałszywe zawiadomienie o niepopełnionych przestępstwach.

Sąd dał wiarę zeznaniom P. J.. Świadek jest osobą obcą dla stron i nie jest zainteresowany wynikiem sprawy. Udzielał porady medycznej oskarżycielowi prywatnemu trzy dni po pierwszym zdarzeniu i odtworzył swoje obserwacje na podstawie historii choroby. Nie budzi zdziwienia, że z powodu upływu czasu świadek nie pamiętał oskarżyciela prywatnego.

Sąd zaaprobował opinię sądowo-lekarską dotyczącą obrażeń ciała oskarżyciela prywatnego, gdyż jest ona szczegółowa, wyczerpująca i logiczna.

Pozostałe zebrane dowody podlegają aprobacie Sądu jako nie budzące zastrzeżeń.

Oskarżona G. S. wyczerpała dyspozycję art. 157 § 2 kk, gdyż w dniu 30 stycznia 2015r. r. w P. kilkakrotnie uderzyła oskarżyciela prywatnego P. K. rękoma i kopała w nogi w wyniku czego P. K. doznał obrażeń ciała w postaci zasinienia powłok prawej kończyny dolnej. Obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała trwające nie dłużej niż 7 dni.

Ponadto oskarżona wypełniła znamiona art. 217 § 1 kk, ponieważ w dniu 09 lutego 2015r. w P. naruszyła nietykalność cielesną oskarżyciela prywatnego P. K. kilkakrotnie uderzając go ręką w lewe przedramię i kopnięcie w prawą nogę.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości obu czynów oskarżonej Sąd miał na uwadze, że są to czyny o umiarkowanym stopniu społecznej szkodliwości. Doszło do nich przy takiej samej okazji, z powodu konfliktów rodzinnych. Jako okoliczność łagodzącą Sąd poczytał dotychczasową niekaralność oskarżonej. Okoliczności obciążających Sąd nie stwierdził. Z tych względów uznał, że kary grzywny za każdy czyn po 30 stawek dziennych przy określeniu jednej stawki dziennej na kwotę 20,00 złotych będą właściwą reakcją na zachowania przestępne oskarżonej, uzmysłowiają jej naganność takiego postępowania oraz powstrzymają przed podobnymi zachowaniami w przyszłości. Mając na uwadze

bliskość czasową pomiędzy obydwoma czynami, podobny sposób działania , taką samą motywację Sąd wymierzył karę łączną 40 stawek dziennych przy określeniu jednej stawki dziennej na kwotę 20,00 złotych.

Zgodnie z treścią art. 628 kpk od skazanego w sprawach z oskarżenia prywatnego Sąd zasądza na rzecz oskarżyciela prywatnego poniesione przez niego koszty procesu. W tym przypadku na koszty procesu oskarżyciela prywatnego złożyły się opłata w wysokości 300,00 złotych oraz zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2600,00 złotych.

Mając wszystkie powyższe ustalenia na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Wyrok zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydział Karny z dnia 20.01.2017r. sygn. akt IVKa 357/16